

[Nathalie Lind]

jeg det meget utilfredsstillende, at ministeren siger, at man »efterfølgende«, når de engang er blevet enige, »i løbet af vinteren« skal tænke på en ophængning.

Ministeren for kulturelle anliggender (Lise Østergaard):

Jeg skal hertil kort svare, at jeg ser ingen visdom i, at jeg skulle sætte dato på løsnin- gen af en museumsopgave. Jeg har bedt di- rektøren give løsningen af denne opgave den højeste prioritet, så snart særudstillingen på Ordrupgaard er afviklet. Jeg kan fortælle fru Nathalie Lind, at efterkommerne af Hirsch- sprungts slægt, som er repræsenteret i besty- relsen, erklærede sig fuldt tilfredse med den beslutning, som blev truffet under mødet i august.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 2

5) Til *økonomiministeren* af:

Ellemann-Jensen (V):

»Hvorfor har ministeren holdt National- banken uden for arbejdet med udformning af planerne vedrørende kapitaloverførsel til er- hvervslivet fra livsforsikringsselskaber og pensionskasser?«

Økonomiministeren (Ivar Nørgaard):

Hertil vil jeg svare, at Nationalbanken er ikke blevet holdt uden for arbejdet. Natio- nalbanken har deltaget i det udredningsar- bejde, som blev foretaget i april og maj må- ned, og er derefter på linje med en række andre institutioner og organisationer blevet anmodet om og har haft mulighed for at ud- tale sig om den afgivne rapport.

Når jeg bruger udtrykket »haft mulighed for at udtale sig«, er det ikke tilfældigt, idet Nationalbanken ikke har udtalt sig om rede- gørelsen, men i stedet henvist til et notat, som blev udarbejdet og tilsendt bl. a. mig en uge efter, at regeringen havde nedsat udval- get. Det afgørende for mig er imidlertid ikke, på hvilket grundlag Nationalbanken har sva- ret, men at Nationalbanken har deltaget i den forberedende fase og haft mulighed for at udtale sig om den udarbejdede rapport. Med udgangspunkt i redegørelsen af 2. juni 1980 og de foreliggende udtalelser har rege-

ringen drøftet sagen på ny, og det var – og er – regeringens opfattelse, at der er store erhvervspolitiske muligheder knyttet til syste- met. Samtidig var regeringen imidlertid fuldt enig i, at ordningen kunne medføre kreditpo- litiske problemer, og på denne baggrund nedsatte regeringen en arbejdsgruppe med embedsmænd fra en række ministerier med den opgave at skitsere et system, der både tog hensyn til de erhvervspolitiske interesser og de kreditpolitiske problemer. Arbejds- gruppen afgav sin indstilling i begyndelsen af august måned, og efter fornyet drøftelse i regeringen blev jeg bemyndiget til at gå vide- re i drøftelserne med livsforsikringsselskaber- ne og pensionskasserne for at udforme ram- merne for tilbudet. Dette arbejde blev af- sluttet den 25. september med det afgivne tilbud.

Man kan lide eller ikke lide resultatet – og jeg forstår, at hr. Ellemann-Jensen ikke lider det så godt – men jeg kan bekræfte, at Nati- onalbankens betragtninger har vejet tungt i overvejelsen om udformningen af regerin- gens tilbud. På den anden side må det være klart, at et system, motiveret af erhvervspo- litiske synspunkter, ikke alene kan anskues ud fra kreditpolitiske hensyn. Hvis det var til- fældet, ville en regerings politiske manøvre- frihed være meget begrænset.

Ellemann-Jensen (V):

Det var en meget forbløffende oplysning, ministeren kom med her. Den er særlig for- bløffende på baggrund af de udtalelser, na- tionalbankdirektør Erik Hoffmeyer har frem- sat til dagspressen. Jeg kan henvise til nogle artikler i Jyllands-Posten den 28. september og dagbladet Børsen den 30. september, og jeg kan citere fra Børsen den 30. september. Nationalbankdirektør Erik Hoffmeyer siger – jeg citerer:

»– Vi kom jo til at fremsætte vore syns- punkter i foråret. Vi har ikke været involve- ret siden, formentlig fordi regeringen på for- hånd vidste, at Nationalbanken ville være vrangvillig.«

Der bliver spurgt, om man stadig er mod- stander af tanken, og svaret lyder – jeg cite- rer:

»Vi har først lige modtaget enkelthederne i planen.«